

[Westermann.]

Statsbanerne, og det vil være lige saa urigtigt og uretfærdigt mod de paagældende, at de i den nuværende Situation skal betale for det Avancementsstop, der vil komme i Anledning af, at Aldersgrænsen sættes op. Det vil ogsaa være urimeligt af Staten at pensionere fuldt tjenstdygtige Folk, naar der er saa stor Personelmangel, som der er i Øjeblikket.

Vi maa bestemt gaa imod det af det kommunistiske Parti stillede Forslag om at nedsætte Aldersgrænsen til 60 og 65 Aar i Modsætning til de nugældende 65 og 70 Aar, idet vi er fuldkommen enige med det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen i, at en Mand normalt er arbejdsduelig, indtil han er 70. Vi mener derfor, at den højeste Aldersgrænse, som er angivet i Tjenestemandsløven, 70 Aar, og som hidtil er praktiseret undtagen ved Statsbanerne, ligger rigtigt.

Fra konservativ Side hilser vi med Tilfredshed den Retfærdighedshandling, som det efter vor Mening er mod de allerede afskedigede ved Statsbanerne, at det i Analogi med Normeringslovens Bestemmelser for 1945—46 om Pensionens Beregning bestemmes, at eventuelle Alderstillæg, som vilde være falden for de paagældendes 70de Aar, medtages, saaledes at de kan faa Pension beregnet paa Grundlag af den Lønning, de vilde have haft, hvis de var blevet til det fyldte 70de Aar, hvis de med andre Ord havde gjort Tjeneste, medens 70 Aars Aldersgrænsen var gældende.

Den administrativt trufne Regel om, at ingen i Statsbanerne kan avancere efter det fyldte 60de Aar, har i særlig høj Grad ramt Personalet ved Statsbanefærgerne, idet dettes Antal blev reduceret ved Anlægget af Lillebæltsbroen, Odesundbroen og Storstrømsbroen. Det har for dette Personale skabt en Avancementsmisère, saaledes at Maskinofficerer ved deres fyldte 60de Aar endnu staar som Undermaskinmestre og ikke kan avancere yderligere trods et langt Livs Arbejde i denne États Tjeneste. Det maatte synes naturligt, om Staten i den Anledning traf særlige Foranstaltninger ud over det pensionsgivende Tillæg paa 900 Kr., som er givet i 7de Lønningsklasse, for dem, der er fyldt 60 Aar. Men vi fra konservativ Side hilser i alt Fald med Tilfredshed, at den fungerende Generaldirektør for Statsbanerne i Kommissionen har givet Tilsagn om, at man i Forbindelse med Forhøjelse af Aldersgrænsen ogsaa vil ændre Bestemmelsen om, at Avancement ikke skal kunne finde Sted efter det fyldte 60de Aar.

Selve Titelen Undermaskinmester vil

jeg gerne sige et Par Ord om. Den findes, saa vidt jeg ved, kun ved Statsbanerne og i Marinen. Jeg vilde finde det naturligt, om de paagældende ligesom ved andre Statsinstitutioner blev kaldt Maskinmestre af første, anden og tredje Grad, for ifølge deres Eksamen og Sejlads er de Maskinmestre. Det vilde ikke koste Staten noget, men det vilde skabe Analogi med Statens øvrige Institutioner, og det er meget ønsket af de paagældende.

Den Regulering af Reguleringstillægget, der skal finde Sted hvert halve Aar, vil, saafremt Pristallet gaar ned, være til Skade for Tjenestemændene. Bortset fra de faa senere Aar, hvor Regeringen har optaget halvårlige Forhandlinger og foretaget halvårlige Reguleringer af Lønningerne til Tjenestemændene, har disse paa Grund af den stigende Dyrtid altid været bagefter med Lønforhøjelserne, og en tilsvarende Retardation i Lønsankninger ved faldende Pristal vil ikke ophæve tidligere Uret. Paa lang Sigt er den halvårlige Regulering sikkert den rigtige, derfor har vi kunnet tiltræde denne Ændring.

Vedrørende Pensioneringen af militære Tjenestemænd, der normalt afskediges i en yngre Alder end efter Tjenestemandsløven, har det lige fra 1919 været stillet i Udsigt, at der skulde blive givet særlige Regler. Det er aldrig sket, og de Forsøg, der er gjort i Lønningskommissionen paa en Forbedring af de paagældendes Pensionsordning, har kun givet et overordentlig ringe Resultat. Kun nogle ganske faa Procent vil kunne naa at faa Gavn deraf. I Marinen og Søværnet vil overhovedet ingen Tjenestemand, uanset hvor længe han har tjent i Søværnet, kunne naa at faa fuld Pension, $\frac{42}{60}$, som gælder for alle andre Tjenestemænd, idet den først naas ved 63 Aars Alderen. Den eneste, der kan blive siddende i Søværnet til over 63 Aars Alderen, er Viceadmiralen, og hans Løn er saa høj, at $\frac{42}{60}$ Delen ligger over Maksimumsgrænsen, saa hidtil har overhovedet ingen kunnet faa fuld Pension. Der er givet lidt, men som sagt, der er kun faa Procent af de militære Klasser, der kan faa Gavn af det. Det er urimeligt. De paagældende afskediges mod deres eget Ønske; de har ikke ventet det, da de gik ind i denne Tjeneste; det er Staten, der har krævet, at de skal gaa af i yngre Alder, efter at de har lagt hele deres Livs Arbejde i Statens Tjeneste. Jeg synes, at man burde have været mere imødekommende her. I alle Tilfælde vilde jeg mene, at man burde have stillet de to Værn lige, hvad de ikke er nu, idet Aldersgrænsen for tilsvarende